Opera unui adevărat artist

On Octombrie 19, 2009

Menține-te în poziția de lider exercitându-ți influența ca o artă, nu ca o știință.

Ai putea să interpretezi bine un rol dacă nu-ți înțelegi foarte bine personajul? Ai putea să joci o gamă variată de roluri dacă nu ești un adevărat artist - suficient de bun încât să mimezi foarte bine durerea, spaima, suferința, delirul, boala, orice sentiment? Ai putea să te adaptezi la roluri din orice stare socială, având ca unic scop amăgirea celor din public?

Căci, să fim cinstiți și să recunoaștem. Jocul de teatru este orientat spre manipularea publicului, într-un fel sau altul - prin intrigă, prin mimică, prin gesturile și intonația actorilor; prin expresivitatea feței lor; prin fondul muzical; prin ținută; prin decor; prin mișcările rapide care îți fură privirea și îți distorsionează percepția asupra realității.

Elementele care alcătuiesc personajul sunt, de asemenea, de o importanță majoră. De exemplu ochii: arată ciudat, unul este destul de pronunțat iar celălalt abia dacă se vede; cei doi cercei din urechea stânga: unul de aur cu perlă, celălalt de argint în formă de cruce. Şchioapătă sau ține un picior ridicat. Sau își târâie un picior. Îi lipsește o mână. Sau are una mai lungă și una mai scurtă. Are o cicatrice mare pe față. Un tatuaj pe umărul stâng. Sau un nas enorm, ca cel al lui Cyrano de Bergerac.

Este o mare plăcere pentru un artist să-și interpreteze rolul, indiferent care ar fi acela, să-și etaleze măiestria ori de câte ori are de susținut un spectacol. De la cea mai măruntă clipă: sorbirea în înghițituri mici și rare a cafelei, până la cel mai important moment: uciderea cu brutalitate, cu sabia, cu toporul sau cu pumnalul, a unui alt personaj.

Artistul trebuie să joace atât de bine, mimând realitatea, încât să arate într-o manieră credibilă ca o lovitură de pumnal rănește mult mai mult decât pare la prima vedere.

Leadership: Tu polarizezi interesul oamenilor sau ești un Guest Star - la modul că performanța pe care o atingi în artă poate acționa la nivel de "simțire care se șterge în tine" ?

Un lider trebuie să fie un foarte bun profesionist, atât de bun încât el să fie cel care joacă rolul determinant în companie. Cu text. Cu multă prezență. Cu o scenă proprie. La fel ca un artist el trebuie să aibă carismă, să pătrundă în inima fiecărui angajat, să schimbe percepțiile fiecăruia după propria lui voință. Trebuie să-i seducă. Să găsească acele elemente inspiraționale la care să rezoneze toți. Să dea dovadă de o imaginație extrem de activă. Să creeze și să aducă frumosul în jurul său.

Tu poți să faci performanță de unul singur? Ţi-ai dezvoltat, precum un actor, calitățile artistice și de comunicare? Ţi-ai creat o personalitate puternică? Înțelegi toate conotațiile rolului tău?

Sau ești un fel de Guest Star ("un star invitat") cum zic actorii - un personaj șters, sacrificat în favoarea altuia?

Mai țineți minte ce spunea scriitoarea Cella Serghi în romanul "Pe firul de păianjen al memoriei": *Îmi dau seama că nu sunt omul care să trezească simțiri simple și de o*

nemijlocită certitudine. Ştiai că un talent poate acționa ca un vampir, sugându-ți sângele, absorbindu-te?

Arta liderului, precum cea a actorului, presupune eliberarea judecății (ca putere de gândire) de acele constrângeri care nu se încadrează în dimensiunea optimă a teritoriului lor de competență. Iar crearea unui personaj presupune o construcție complexă. Mai întâi trebuie să ajungi la psihologia personajului și să o accesezi oricând prin reglarea intensității simțirii pe care o transmiți celor din jur, acea simțire a ființei netrucată de efectele unei scenografii nemaipomenite. Valoarea ta nu poate să apară întâmplător. Este nevoie de o cunoaștere mult mai adâncă a lucrurilor, o viziune mai largă.

Leadershipul este ambiția unei actorii de calitate, chiar briliante, atunci când rolul pe care îl interpretezi poate fi preluat de altcineva. Un rol interpretat cu acea flexibilitate a perspectivei care îți permite o înțelegere empatică a lumilor ficționale construite de un scenariu foarte aproape de a fi concretizat.

Personalitatea ta trebuie să se manifeste printr-o intensitate a gândirii, printr-o temperare magistrală a emoțiilor, combinată cu o cantitate mare de carismă - din care să reiasă că "spectacolul" pe care îl performezi, jucând după propria ta partitură, este de o calitate excepțională, dar are un preț pe măsură – care se reflectă în loialitatea și în aplauzele lor.

Dacă îți vei îndeplini rolul în chip desăvârșit și vei reuși câștigi pe toți oamenii de partea ta – prin spectacolul pe care îl creezi în jurul tău, atunci lumea își va spune: aceasta este opera unui adevărat artist.

Până la apariția unui rol de excepție care să facă din tine profilul unui lider adulat de mulțime, ar trebui să înveți să înțelegi lucrurile de la un artist, considerat învechit sau nu, care știe să te facă să vibrezi și care știe să transmită o emoție specială.

Artistul este, de foarte mai multe ori, personajul care se detașează de universul în care se învârt celelalte personaje ale piesei, permițându-și o judecată critică și aspră la adresă celorlalți. Este, deci, "purtătorul de cuvânt" al autorului scenariului, înzestrat cu o capacitate superioară de a simți și de a înțelege.

Leadershipul, la fel ca arta teatrului, la fel ca arta transformării diversității în unitate, este darul unui un artist care știe să întrebe și să se întrebe despre corectitudinea unei interpretări, căutându-se, în fapt, pe sine însuși în roluri diferite.

Opera unui adevărat artist este povestea emoțională a unui artist ce iese la iveală nu de la el, prin rolul pe care îl joacă cu drag, ci de la ceilalți artiști în roluri pline de substanță care întregesc spectacolul încercând să-și croiască un drum al lor, triumfător și binemeritat.

Menține-te în poziția de lider exercitându-ți influența ca o artă, nu ca o știință.

Source: https://neculaifantanaru.com/opera-unui-adevarat-artist.html